EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

18. mai 2006 *

Kohtuasjas C-343/04,

mille esemeks on 3. juuni 1971. aasta protokolli 27. septembri 1968. aasta konventsiooni kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades tõlgendamise kohta Euroopa Kohtus alusel Oberster Gerichtshof'i (Austria) 21. juuli 2004. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 10. augustil 2004, menetluses

Land Oberösterreich

versus

ČEZ as,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees P. Jann, kohtunikud K. Schiemann (ettekandja), N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues ja E. Levits,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

kohtujurist: M. Poiares Maduro,
kohtusekretär: ametnik B. Fülöp

arvestades kirjalikus menetluses ja 13. oktoobri 2005. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

— Land Oberösterreich, esindajad: *Rechtsanwalt* J. Hintermayr ja *Rechtsanwalt* C. Hadeyer,

— ČEZ as, esindaja *Rechtsanwalt* W. Moringer,

— Poola valitsus, esindaja T. Nowakowski,

— Ühendkuningriigi valitsus, esindaja M. Bethell,

— Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: A.-M. Rouchaud ja W. Bogensberger,

olles 11. jaanuari 2006. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab 27. septembri 1968. aasta konventsiooni kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (EÜT 1972, L 299, lk 32), muudetud 9. oktoobri 1978. aasta konventsiooniga Taani Kuningriigi, Iirimaa ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi ühinemise kohta (EÜT L 304, lk 1, ja muudetud tekst lk 77), 25. oktoobri 1982. aasta konventsiooniga Kreeka Vabariigi ühinemise kohta (EÜT L 388, lk 1), 26. mai 1989. aasta konventsiooniga Hispaania Kuningriigi ja Portugali Vabariigi ühinemise kohta (EÜT L 285, lk 1), samuti 29. novembri 1996. aasta konventsiooniga Austria Vabariigi, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi ühinemise kohta (EÜT 1997, C 15, lk 1, edaspidi „Brüsseli konventsioon") artikli 16 punkti 1 alapunkti a tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud Land Oberösterreich'i ja ČEZ as'i (edaspidi „ČEZ") vahelises kohtuvaidluses kahjulike mõjutuste üle, mille levimist Austrias asuvale Land Oberösterreich'i omandis olevale põllumajandusmaale väidetavalt põhjustab Tšehhi Vabariigi territooriumil asuva Temelini tuumajõujaama majandamine nimetatud äriühingu poolt.

Õiguslik raamistik

Brüsseli konventsioon

3 Brüsseli konventsiooni kohtualluvuse põhimõtteid käsitleva II jaotise 1. jaos pealkirjaga „Üldsätted" sisalduva artikli 2 esimene lõik näeb ette:

„Konventsiooni sätete kohaselt kaevatakse isikud, kelle alaline asukoht on osalisriigis, selle riigi kohtutesse nende kodakondsusest hoolimata."

4 Sama konventsiooni artikli 4 esimene lõik sätestab:

„Kui kostja alaline asukoht ei ole osalisriigis, tehakse iga osalisriigi kohtute pädevus kooskõlas artikliga 16 kindlaks selle riigi seaduste kohaselt."

5 Brüsseli konventsiooni artiklis 5, mis sisaldub kõnealuse II jaotise 2. jaos pealkirjaga „Kohtualluvus erandjuhtudel", on sätestatud:

„Isiku, kelle alaline asukoht on osalisriigis, võib teise osalisriigi kohtutesse kaevata:

[...]

3) lepinguvälise kahju puhul selle paiga kohtusse, kus kahjustav sündmus on toimunud;

[...]"

6 Brüsseli konventsiooni artiklis 16, mis moodustab II jaotise 5. jao pealkirjaga „Ainupädevus", on sätestatud:

„Alalisest asukohast olenemata on ainupädevad järgmised kohtud:

1. a) menetluste puhul, mille objektiks on kinnisvaraga seotud *in rem* õigused või rendiõigused, selle riigi kohtud, kus asub asjaomane vara;

[...]"

Siseriiklikud õigusnormid

7 Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch'i (Austria tsiviilseadustik, edaspidi „ABGB") § 364 lõikes 2 on sätestatud:

„Kinnisasja omanikul on õigus keelata heitvee, suitsu, gaasi, soojuse, lõhna, müra, põrutuste ja muude seesuguste naaberkinnisasjalt tulevate kahjulike mõjutuste levimist oma kinnisasjale, kui see ületab kohalikes oludes väljakujunenud taset ja kahjustab oluliselt kinnisasja tavapärast kasutamist. Mõjutuste otsene suunamine on keelatud, välja arvatud erijuhtudel."

8 Eelotsusetaotluse esitanud kohus täpsustab, et selle sätte alusel esitatud hagi eesmärk on lõpetada kahjulike mõjutuste levimine kinnisasjale või vähemalt takistada seda sobivate meetmete abil. Nimetatud hagi on siseriikliku kohtupraktika kohaselt negatoorhagi (*Eigentumsfreiheitsklage*), millega teostatakse omandiõigusel põhinevat nõuet.

9 ABGB §-s 364 a on sätestatud:

„Kui naaberkinnisasja kaevandusrajatised või rajatis, millele on halduskorras antud luba, põhjustavad siiski seda taset ületavaid mõjutusi, on omanikul kohtu korras õigus nõuda vaid kantud kahju hüvitamist, isegi kui see on tekkinud asjaoludel, mida ei võetud arvesse halduskorras loa andmise menetluses."

10 Eelotsusetaotluse esitanud kohus täpsustab, et selline õigus rahalisele hüvitisele ei ole seotud süüga ja kuulub naabrusõiguste hulka.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

11 Land Oberösterreich omab mitmeid kinnisasju, mida kasutatakse põllumajanduslikul otstarbel ja katsepõldudena ning millel paikneb põllumajanduskool. Need kinnisasjad asuvad ligikaudu 60 km kaugusel Temelini tuumajõujaamast, mis võeti katseliselt kasutusele 9. oktoobril 2000. Tšehhi energeetikaettevõte ČEZ, kus riigi osalus on 70%, majandab jõujaama tema omandis oleval maatükil.

12 Kõnealuste kinnisasjade omanikuna tegutsedes ja leides, et tuumajõujaama majandamine ei kujuta endast avaliku võimu teostamist, vaid tsiviilkohtule alluvat eramajandustegevuse juhtimist, esitas Land Oberösterreich 31. juulil 2001 Landesgericht Linz'ile hagi ČEZ-i vastu.

13 Esimese võimalusena taotleti selles hagis, et ČEZ-i kohustataks lõpetama Temelini jõujaamast pärineva ioniseeriva kiirguse tekitatud mõjutuste levimine Land Oberösterreich'i kinnisasjadele selles ulatuses, milles need mõjutused ületavad taseme, mille põhjustaks üldtunnustatud tehniliste nõuete kohaselt majandatav tuumajõujaam. Teise võimalusena nõudis Land Oberösterreich, et ČEZ-i kohustataks kõrvaldama kiirgusest tingitud ohu selles ulatuses, milles see oht ületab taseme, mille põhjustaks üldtunnustatud tehniliste nõuete kohaselt majandatav tuumajõujaam.

14 Land Oberösterreich'i hinnangul kujutab Temelini jõujaamast pärinev ioniseeriv kiirgus endast kahjulikku mõjutust ABGB § 364 lõike 2 tähenduses. Jõujaama praeguses katsetusjärgus tekitatav radioaktiivsus või igal juhul pinnase saasteoht jõujaama tavapärasel töötamisel, veelgi enam, selle häirete korral, ületaks kohalikes oludes väljakujunenud taseme ja kahjustaks püsivalt Land Oberösterreich'ile kuuluvate kinnisasjade tavapärast kasutamist eluaseme, koolituse ja põllumajanduse tarbeks. Seega on antud juhul täidetud lõpetamist taotleva ennetava hagi esitamise tingimused.

15 ČEZ leidis, et asi ei allu Austria kohtule, tuues eelkõige esile, et Brüsseli konventsiooni artikli 16 punkti 1 alapunkt a ei ole kohaldatav kahjulike mõjutuste takistamisele suunatud hagi suhtes. Selline hagi on tegelikult kahju hüvitamist taotlev ja kuulub seega kõnealuse konventsiooni artikli 5 punkti 3 alla. ČEZ leiab ühtlasi, et Austria kohtu poolt tehtud lõpetamise ettekirjutus rikub rahvusvahelist õigust ning Tšehhi Vabariigi territoriaalset ja kohtulikku suveräänsust ning seda ei saa viimatinimetatud territooriumil täitmisele pöörata.

16 Landesgericht Linz sedastas 17. aprilli 2002. aasta kohtuotsuses, et tal puudub pädevus Land Oberösterreich'i nõude lahendamiseks. Oberlandesgericht Linz tühistas apellatsiooni korras selle kohtuotsuse 19. septembri 2003. aasta kohtuotsusega, leides, et Austria kohus on pädev sellist vaidlust lahendama Brüsseli konventsiooni artikli 16 punkti 1 alapunkti a alusel.

17 Oberster Gerichtshof leidis viimatinimetatud otsuse peale esitatud kassatsioonkaebust lahendades, et kohtutoimikust ei selgu, kas Temelini tuumajõujaamale on või ei ole halduskorras antud selline luba, millele osutab ABGB § 364 a.

18 Nimetatud kohus leiab muuhulgas, et Euroopa Kohtu praktika ei võimalda kindlalt määratleda, kas seda liiki hagi, mis on esitatud ABGB § 354 lõike 2 alusel, on leidnud käsitlemist Brüsseli konventsiooni artikli 16 punkti 1 alapunktis a või kuulub see kõnealuse konventsiooni artikli 5 punktis 3 reguleeritud juhtude hulka.

19 Neil asjaoludel otsustas Oberster Gerichtshof menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [Brüsseli] konventsiooni artikli 16 punkti 1 alapunktis a esinevat väljendit „menetlus[ed] [...], mille objektiks on kinnisvaraga seotud *in rem* õigused" tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka lõpetamist taotleva (ennetava) hagi, mille eesmärk on [ABGB] § 364 lõike 2 alusel keelata naaberriigis — mis ei ole Euroopa Liidu liikmesriik — asuvalt kinnisasjalt tulenevate kahjulike mõjutuste (käesolevas asjas: Tšehhi Vabariigis asuvast tuumajõujaamast pärinev ioniseeriv kiirgus) levimine hageja omandis olevatele kinnisasjadele?"

Eelotsuse küsimus

20 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib oma küsimusega sisuliselt teada, kas Brüsseli konventsiooni artikli 16 punkti 1 alapunkti a tuleb tõlgendada nii, et vaidluste liik „menetlused, mille objektiks on kinnisvaraga seotud *in rem* õigused" selle sätte tähenduses hõlmab ka hagi, mille eesmärk sarnaselt põhikohtuasjas ABGB § 364 lõike 2 alusel esitatud hagiga on takistada kahjulike mõjutuste levimist, mis kahjustavad või võivad kahjustada hagi esitaja omandis olevaid kinnisasju ja mis on tingitud vara asukoha suhtes naaberriigi territooriumil asuvast tuumajõujaamast pärinevast ioniseerivast kiirgusest.

Esialgsed kaalutlused

21 Esmalt tuleb märkida, et kuigi Tšehhi Vabariik ei olnud Brüsseli konventsiooni osaline kuupäeval, mil Land Oberösterreich pöördus Austria kohtu poole, ja põhikohtuasja kostja alaline asukoht sel kuupäeval ei olnud seega osalisriigi territooriumil, ei takista see asjaolu konventsiooni artikli 16 võimalikku kohaldamist, nagu sõnaselgelt ilmneb konventsiooni artikli 4 esimesest lõigust.

22 Lisaks tuleb meenutada, et Brüsseli konventsiooni artikli 1 esimene lõik näeb ette, et konventsiooni kohaldatakse „tsiviil- ja kaubandusasjade suhtes" igat liiki kohtutes, kuid seda „ei kohaldata [eelkõige] maksu-, tolli ja haldusasjade suhtes". Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast tuleneb, et mõistet „tsiviil- ja kaubandusasjad" tuleb käsitleda kui autonoomset mõistet, mida tuleb tõlgendada tuginedes ühelt poolt kõnealuse konventsiooni eesmärkidele ja süsteemile ning teiselt poolt siseriiklike õigussüsteemide kogumist tulenevatele üldpõhimõtetele. Niisiis tuleb Brüsseli konventsiooni kohaldamisala määratleda peamiselt vaidluse osapoolte vaheliste õigussuhete olemuslikest tunnustest või vaidlusesemest lähtudes (vt eelkõige 16. detsembri 1980. aasta otsus kohtuasjas 814/79: Rüffer, EKL 1980, lk 3807, punktid 7 ja 14).

23 Eelotsusetaotluse esitanud kohus, kelle ülesanne on neid tunnuseid analüüsida ja Euroopa Kohtu praktikat arvestades kindlaks määrata, kas Brüsseli konventsiooni kohaldatakse tema lahendamisel olevas vaidluses, ei ole küsinud Euroopa Kohtult nimetatud konventsiooni artikli 1 tõlgendust. Seda asjaolu ja esitatud küsimusele allpool antavat vastust arvestades ei ole vaja kõnealuse sätte ulatust täiendavalt käsitleda.

Brüsseli konventsiooni artikli 16 punkti 1 alapunkti a tõlgendamine

24 Brüsseli konventsiooni artikli 16 punkti 1 alapunktist a nähtub, et kinnisvaraga seotud *in rem* õigusi puudutavate menetluste puhul on ainupädevad selle osalisriigi kohtud, kus asub asjaomane vara.

25 Selles osas tuleb meenutada, et osalisriikidele ja huvitatud isikutele Brüsseli konventsioonist tulenevate õiguste ja kohustuste võrdsuse ja ühetaolisuse võimalikult paremaks tagamiseks tuleb ühenduse õiguses autonoomselt määratleda väljendi „menetluste puhul, mille objektiks on kinnisvaraga seotud *in rem* õigused" tähendust (vt eelkõige 10. jaanuari 1990. aasta otsus kohtuasjas C-115/88, EKL 1990, lk I-27, punkt 8).

26 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb ühtlasi, et kuna artikli 16 sätted, eelkõige selle punkti 1 alapunkt a, on Brüsseli konventsiooni kohtualluvuse üldnormide suhtes erinormid, ei tohi neid tõlgendada laiemalt, kui nende eesmärk nõuab (vt eelkõige 13. oktoobri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-73/04: Klein, EKL 2005, lk I-8667, punkt 15 ja seal viidatud kohtupraktika).

27 Erandina Brüsseli konventsiooni artikli 4 esimeses lõigus sätestatud üldpõhimõttest, s.o kui kostja alaline asukoht ei ole osalisriigis, kohaldatakse iga osalisriigi enda rahvusvahelist kohtualluvust reguleerivaid norme, näeb sama konventsiooni artikli 16 punkti 1 alapunkt a menetluste puhul, mille objektiks on kinnisvaraga seotud *in rem* õigused ja rendiõigused, ette selle riigi kohtute ainupädevuse, kus asub asjaomane vara (eespool viidatud Kleini kohtuotsus, punkt 14). Kõnealuse artikli 16 sätete toimel jäävad pooled ilma neile muidu kuuluvast foorumi valiku õigusest ja teatud juhtudel tuleb neil pöörduda kohtusse, mis ei ole neist kummagi alalise asukoha järgne kohus (vt eelkõige eespool viidatud kohtuotsus Reichert ja Kockler, punkt 9).

28 Brüsseli konventsiooni artikli 16 punkti 1 alapunktiga a taotletava eesmärgi osas nähtub nii Jenardi ettekandest Brüsseli konventsiooni kohta (EÜT 1979, C 59, lk 1) kui ka Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, et kinnisasja asukohajärgse osalisriigi kohtute ainupädevuse peamine põhjendus on asjaolu, et asukohajärgne kohus on parimas olukorras, et lahendada vaidlusi kinnisvaraga seotud *in rem* õiguste ja rendiõiguste üle (vt eelkõige 14. detsembri 1977. aasta otsus kohtuasjas 73/77: Sanders, EKL 1977, lk 2383, punktid 11 ja 12).

29 Just kinnisvaraga seotud *in rem* õigusi puudutavad vaidlused tuleb tõepoolest üldreeglina lahendada selle riigi õigusnormide kohaselt, kus kinnisasi asub, ja vaidlustamise korral on sageli vaja kontrolli, uurimist ja ekspertiisi, mis tuleb läbi viia kohapeal, nii et ainupädevuse andmine kinnisasja asukohajärgsele kohtule, kes saab ise tänu lähedusele kõige paremini teada faktilisi asjaolusid, vastab hea õigusemõistmise huvidele (vt eelkõige eespool viidatud kohtuotsus Sanders, punkt 13, ning kohtuotsus Reichert ja Kockler, punkt 10).

30 Käsitletud tõlgendamispõhimõtetest lähtudes leidis Euroopa Kohus, et Brüsseli konventsiooni artikli 16 punkti 1 alapunkti a tuleb tõlgendada nii, et selle osalisriigi,

kus kinnisasi asub, kohtute ainupädevus ei hõlma kõiki kinnisvaraga seotud *in rem* õigusi puudutavaid hagisid, vaid nende hulgast ainult selliseid, mis kuuluvad kõnealuse konventsiooni kohaldamisalasse ja millega taotletakse kinnisasja ulatuse, koosseisu, omandi, valduse või kinnisasja koormavate muude asjaõiguste kindlaksmääramist ja nende õiguste omanike seisundist tulenevate õiguste kaitse tagamist (eespool viidatud kohtuotsus Reichert ja Kockler, punkt 11).

31 Nagu ČEZ, Ühendkuningriigi valitsus ja Euroopa Ühenduste Komisjon õigustatult märgivad, ei kuulu eelmises punktis määratletud hagide kategooriasse selline kahjulike mõjutuste levimise lõpetamist taotlev, antud juhul ennetavat laadi hagi, nagu põhikohtuasja vaidluse raames on esitatud.

32 Selles osas tuleb meenutada, et ülalnimetatud Jenardi ettekandes (lk 1, 34 ja 35) on rõhutatud, et selline kohtualluvuse norm, nagu on sätestatud Brüsseli konventsiooni artikli 16 punkti 1 alapunktis a, mille „aluseks on nõude eesmärk", kuulub kohaldamisele „kinnisvaraga seotud *in rem* õiguste vaidlustamise" korral.

33 Schlosseri ettekandes, mis käsitleb konventsiooni Taani Kuningriigi, Iirimaa ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi ühinemise kohta Brüsseli konventsiooniga (EÜT 1979, C 59, lk 71, punkt 163), on selles osas rõhutatud, et kõnealuse ettekande koostanud komitee asjatundjatel oli lihtne sedastada, et kahju hüvitamise hagid, mille aluseks on asjaõiguste rikkumine või kahju tekitamine asjaõigustega koormatud kinnisasjadele, ei kuulu kõnealuse konventsiooni artikli 16 punkti 1 alapunkti a kohaldamisalasse, kuna asjaõiguse — enamasti omandiõiguse — olemasolu ja sisu on antud kontekstis kõrvalise tähtsusega.

34 Kahjulike mõjutuste levimise lõpetamist taotleva, antud juhul ennetavat laadi hagi puhul, nagu põhikohtuasja vaidluse raames on esitatud, ei ole samuti tegemist kinnisasja koormava asjaõiguse vaidlustamisega. Sellise hagi alus seisneb kahtlemata kinnisvaraga seotud *in rem* õiguse kahjustamises, kuid selle õiguse asjaõiguslik ja kinnisvaraga seotud olemus on antud kontekstis vaid kõrvalise tähtsusega. Nagu rõhutasid ČEZ ja komisjon, ei avalda käsitletava õiguse asjaõiguslik ja kinnisvaraga seotud olemus otsustavat mõju põhikohtuasja vaidluse lahendamisele, kuna see vaidlus tõusetuks põhimõtteliselt samasugusel kujul, kui õigus, mille kaitset kirjeldatud kahjulike mõjutuste levimise eest taotletakse, oleks teistsuguse olemusega, nagu näiteks õigus kehalisele puutumatusele või vallasasjaga seotud õigus. Sarnaselt põhikohtuasjas käsitletava hagiga oleks selliste hagide eesmärk sisuliselt saavutada, et isikut, kes on põhjustanud õiguste niisuguse kindlaks tehtud või tekkida võiva kahjustamise eelkõige üldtunnustatud tehniliste normide eiramise tõttu, kohustatakse seda lõpetama.

35 Samuti tuleb rõhutada, et Brüsseli konventsiooni artikli 16 punkti 1 alapunkti a aluseks võetud hea õigusemõistmise kaalutlusi, mida on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 29, ei kohaldata kahjulike mõjutuste levimise lõpetamist taotleva, antud juhul ennetavat laadi hagi puhul, nagu põhikohtuasjas on esitatud, ja kui niisugune hagi jääb välja nimetatud sätte kohaldamisalast, ei ole see järelikult nende kaalutlustega vastuolus.

36 Ühest küljest, kui nagu käesoleval juhul on tegemist kahe kinnisasjaga, mis asuvad kahe erineva riigi territooriumil, siis ei saa asuda seisukohale, et selline hagi, nagu on eelotsusetaotluse esitanud kohtu menetluses, tuleks üldiselt lahendada neist kahest pigem ühe kui teise riigi eeskirjade järgi.

37 Nähes ette, et kahjulikud mõjutused, mille levimist võib keelata, on „naaberkinnisasjalt" tulevad mõjutused, mis „ületa[vad] kohalikes oludes väljakujunenud taset ja kahjusta[vad] oluliselt kinnisasja tavapärast kasutamist", osutab ABGB § 364 lõige 2 näitlikult, et seda liiki hagi eeldab üldiselt asjaomaste kinnisasjade asukohta iseloomustavate kriteeriumide arvestamist. Selles osas on raske järeldada, et

sedalaadi säte on mõeldud eksklusiivseks kohaldamiseks, kui antud juhul kahe kinnisasja paiknemine teineteisest eemal võib konkreetselt kaasa tuua tagajärje, et väljakujunenud kohalikud olud on nende kinnisasjade puhul erinevad.

38 Teisest küljest, sellise hagi läbivaatamisel, nagu leiab käsitlemist põhikohtuasjas, ei ole nõutav niisuguste asjaolude hindamine, mis — olles kahest asjaomasest kinnisasjast vaid ühe kohalikele oludele eriomased — võiksid õigustada neist kahest ühe riigi kohtute pädevust ja välistada teise riigi kohtute pädevuse. Liikmesriigis asuvale kinnisasjale teises liikmesriigis asuvast ettevõttest jõkke juhitud reostusega tekitatud varalise kahju hüvitamise hagi lahendades rõhutas Euroopa Kohus 30. novembri 1976. aasta otsuses kohtuasjas 21/76: Bier (EKL 1976, lk 1735, Mines de Potasse d'Alsace'i kohtuotsus, punktid 15 ja 17), et sedalaadi olukorras võib sõltuvalt asjaoludest niihästi koht, kus toimus kahju tekitanud sündmus, kui ka koht, kus avaldus tekitatud kahju, anda tõendite ja menetluse korraldamise seisukohalt eriti olulise pidepunkti.

39 Eelotsusetaotlusest nähtub, et põhikohtuasjas Land Oberösterreich'i esitatud hagi eesmärk on teha kindlaks, kas Temelini jõujaamast pärineva ioniseeriva kiirguse tekitatud või sellest tekkida võivad mõjutused ületavad mõju või ohtu, mis on seotud jõujaama majandamisega üldtunnustatud tehniliste nõuete kohaselt. Nagu ČEZ, Ühendkuningriigi valitsus ja komisjon õigustatult rõhutavad, on sellise hinnangu andmiseks ilmselgelt vajalik kontroll, mis tuleb valdavalt läbi viia kõnealuse jõujaama asukohas.

40 Eelnevat arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et Brüsseli konventsiooni artikli 16 punkti 1 alapunkti a tuleb tõlgendada nii, et selle sätte kohaldamisala ei hõlma hagi, mille eesmärk sarnaselt põhikohtuasjas ABGB § 364 lõike 2 alusel

esitatud hagiga on takistada kahjulike mõjutuste levimist, mis kahjustavad või võivad kahjustada hagi esitaja omandis olevaid kinnisasju ja mis on tingitud vara asukoha suhtes naaberriigi territooriumil asuvast tuumajõujaamast pärinevast ioniseerivast kiirgusest.

Kohtukulud

41 Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamise kulusid, v.a poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

27. septembri 1968. aasta konventsiooni kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades, mida on viimati muudetud 29. novembri 1996. aasta konventsiooniga Austria Vabariigi, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi ühinemise kohta, artikli 16 punkti 1 alapunkti a tuleb tõlgendada nii, et selle sätte kohaldamisala ei hõlma hagi, mille eesmärk sarnaselt põhikohtuasjas Austria tsiviilseadustiku (Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch) § 364 lõike 2 alusel esitatud hagiga on takistada kahjulike mõjutuste levimist, mis kahjustavad või võivad kahjustada hagi esitaja omandis olevaid kinnisasju ja mis on tingitud vara asukoha suhtes naaberriigi territooriumil asuvast tuumajõujaamast pärinevast ioniseerivast kiirgusest.

Allkirjad